Cele 7 legi spirituale ale prosperității

"Trăiți-va viața după legile universale ce guvernează sănătatea, fericirea și belșugul."

Randy Gage

Copertă: arh. Daniel Munteanu
www.meteorpress.ro

Titlul original: The 7 Spiritual Laws of Prosperity And How to Manifest Them in Your Life

2003, Gage Research & Development Institute, Inc.
2006, reeditare 2007 METEOR PRESS.
ISBN: 978 – 973 – 728 – 120 – 3
ISBN: 973 – 728 – 120 – 9

Randy Gage
Cele 7 legi spirituale ale prosperităţii
Traducere: Mihai-Dan Pavelescu
METEOR PRESS

Dedicaţie

Pentru Juanito

Mulţumiri

Doresc să le mulţumesc în mod special lui Ford, Aliciei şi lui Cyndy de la Prime Concepts Group, pentru că au realizat atât de repede şi atât de bine acest proiect. A fost realmente o onoare să lucrez împreună cu ei.

„Trăiţi-vă viaţa după legile universale ce guvernează s ănătatea, fericirea şi belşugul”.

Randy Gage

Cuprins

Cuvânt înainte
Introducere
Capitolul 1: Conştiinţa prosperităţii
Capitolul 2: Legea vidului
Capitolul 3: Legea circulaţiei
Capitolul 4: Legea imaginării
Capitolul 5: Legea creativităţii
Capitolul 6: Legea dăruirii şi primirii
Capitolul 7: Legea zeciuielii
Capitolul 8: Legea iertării
Capitolul 9: Ce îl veţi lăsa pe Dumnezeu să vă dăruiască?
Despre Randy Gage

Cuvânt înainte de Lisa Jimenez

Merg spre parcul tematic Disney World cu cei trei copii ai mei în maşina noastră nou-nouţă. Avem două laptopuri (ticsite cu jocuri), un player DVD portabil pe care rulează un film, două playere CD şi o consolă Game Boy. Fiul meu Beau spune că este plictisit şi nu ştie cum să-şi mai omoare timpul liber…

Este foarte clar prin urmare că „lucrurile" NU ÎNSEAMNĂ prosperitate. Ba chiar, A DORI mai mult şi a nu găsi satisfacţie în ceea ce deţineţi este opusul prosperităţii – este de fapt sărăcie: sărăcia minţii şi a spiritului.

Aş merge chiar atât de departe încât să afirm că Sănătatea, Bogăţia şi Mulţumirea personală nu înseamnă prosperitate! Ele sunt condiţionate de circumstanţe, iar circumstanţele nu se găsesc sub controlul nostru. Prosperitatea nu se referă la circumstanţe.

Pentru mine prosperitatea este o stare a minţii. Este FERICIREA înnăscută şi ea nu este condiţionată de circumstanţele în care mă aflu. Dacă taiorul Armani mi se murdăreşte, automobilul Lexus nou îmi rugineşte, eu mă îmbolnăvesc, pierd bani sau dacă moare o persoană dragă mie, veselia poate să-mi dispară, dar FERICIREA înnăscută continuă să existe.

Această FERICIRE înnăscută este Prosperitatea.

Prosperitatea vă arată în mod discret, dar sigur, cine sunteţi şi cui aparţineţi. Iar asta este îndeajuns. Ca o ironie a sorţii, această prosperitate este exact ceea ce-mi trebuie

pentru a avea sănătate, bogăţie şi bucurie.

Privindu-l pe Apostolul Pavel, a cărui viaţă a variat de la sărăcie la belşug şi a cuprins tot ce poate să existe între aceste extreme, văd un om care a fost mulţumit în absolut toate situaţiile. Cum a fost capabil de aşa ceva? Unde şi-a găsit izvorul de satisfacţie?

El ştia cine era şi cui aparţinea.

În epistola pe care a adresat-o filipenilor, Apostolul Pavel le arăta că adevărata prosperitate este pacea în tot ceea ce îi înconjoară. Apoi continuă:

„Ştiu să fiu şi smerit, ştiu să am şi de prisos; în orice şi în toate m-am învăţat să fiu şi sătul, şi flămând, şi în belşug şi în lipsă. Toate le pot întru Hristos, Cel care mă întăreşte”. (Filipeni 4,12)

Tot Pavel a spus: „Concentraţi-vă asupra a ceea ce sunteţi chemaţi să faceţi, nu asupra a ceea ce simţiţi că ar trebui să faceţi. Detaşaţi-vă de tot ce nu-i esenţial, pentru a vă putea concentra asupra eternului”.

Răspunsul pentru cunoaşterea prosperităţii şi găsirea adevăratei mulţumiri stă în:

Perspectiva personală

Priorităţile personale

Sursa de putere personală

Randy Gage are idei în toate aceste domenii. Erudit al epocii moderne, el a petrecut 15 ani studiind ştiinţa prosperităţii şi legătura dintre ceea ce credem şi ceea ce exprimăm. În cartea de faţă, el oferă câteva idei provocatoare asupra subiectului. Indiferent dacă sunteţi de acord cu Randy, ori dacă aveţi alte opinii, merită să-l

ascultaţi, deoarece este o persoană care ştie cine este şi cui aparţine.

Introducere
Există cu adevărat Dumnezeu?

Săptămâna trecută am participat la o cină fascinantă. Grupul nostru a fost iniţial mai mare, dar s-a redus treptat, până au rămas o creştină fundamentalistă, un evreu, un ateu, un agnostic[1], un creştin al Noii Gândiri şi eu. Bineînţeles, n-am putut să nu aduc în discuţie subiectul delicios al religiei şi să nu-i întreb dacă Dumnezeu există.

Poate că nu vă va surprinde, dar deşi am întârziat cu discuţiile mult după ora de închidere a restaurantului, nu am ajuns la o concluzie definitivă. Dar ce conversaţie captivantă şi fascinantă a rezultat! Exact genul de discuţie care-mi face plăcere.

Să vă spun ce anume m-a fascinat. Sunt creştin şi cred în Iisus Hristos, atât ca personaj istoric, cât şi spiritual. Dar pe măsură ce argumentele zburau înainte şi înapoi – în principal între creştină fundamentalistă pe de o parte şi agnostic şi ateu pe de cealaltă parte –, m-am pomenit încuviinţând din cap la aproape tot ce spuneau cei doi necredincioşi.

De ce?

Pentru că ei ajunseseră la convingerile lor după introspecţie, analiză critică şi gândire conştientă, în vreme ce prietena mea fundamentalistă repeta papagaliceşte şabloanele găunoase pe care le învăţase la 8 ani în şcoala

---

1 Adept al agnosticismului - concepţie care neagă, parţial sau total, posibilitatea cunoaşterii obiective a lumii, a esenţei fenomenelor. (n.red.)

catolică, susţinând că erau „dovezi” fiindcă aşa afirma Biblia.

Desigur, din punct de vedere raţional, logic, ideea existenţei lui Dumnezeu este imposibil de demonstrat.

Sunt sigur că aţi observat că am spus „din punct de vedere raţional şi logic”. Asta nu înseamnă că Dumnezeu nu există (deşi inexistenţa Lui se poate argumenta temeinic), ci că dovada existenţei Sale nu poate fi determinată din punct de vedere logic sau raţional.

Îi rog pe fundamentalişti ca înainte de a-mi scrie cuprinşi de furie să se asigure că ei înţeleg cu adevărat înţelesul celor două cuvinte „raţional” şi „logic”. Dacă Psalmul 14,1 spune: „Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este Dumnezeu!»”, asta nu înseamnă că este în concordanţă cu raţiunea şi intelectul. Şi nici celelalte 25 de versete din Scriptură pe care doriţi să mi le citaţi pentru a „dovedi” că Dumnezeu există.

Aş fi putut scrie o carte întreagă, respingând diversele moduri prin care teiştii încearcă să dovedească existenţa lui Dumnezeu. În principal toate modurile acelea pot fi clasificate în trei şcoli de gândire.

Prima dintre ele este teologia naturală: nu putem explica toate fenomenele şi obiectele din Univers şi felul în care au ajuns acolo, aşadar înapoia tuturor trebuie să existe o fiinţă sau forţă supranaturală.

Urmează după aceea argumentele cosmologice: tot ceea ce există are o cauză şi orice cauză trebuie să fi fost determinată de o cauză anterioară. Prin urmare, fie avem un lanţ infinit de cauze, fie avem o singură cauză

primordială, mai exact „La început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul”.

A treia direcţie de gândire se fundamentează pe argumentele de „proiectare”. Ele se focalizează asupra faptului că tot ce există în natură are la bază un proiect şi de aceea trebuie să conchidem că a existat un proiectant-şef, cineva sau ceva omnipotent şi omniscient (Dumnezeu).

Spuneam aşadar că aş fi putut scrie o carte în care să resping cele trei argumentări principale pe baze raţionale, logice… şi să demonstrez că ele nu pot fi dovedite. Dar NU acesta este obiectivul meu – să infirm fie existenţa lui Dumnezeu, fie posibilitatea dovedirii acesteia. Eu spun doar că afirmaţiile uzuale pe care le oferă teiştii pentru a „dovedi” existenţa lui Dumnezeu nu o dovedesc deloc.

Eu consider că atunci când îţi pui sub semnul întrebării credinţele, ele vor rezista oricărei examinări amănunţite… dacă sunt adevărate şi te slujesc.

Motivul pentru care am continuat să încuviinţez la multe dintre lucrurile pe care le-au spus la cina aceea ateul şi agnosticul a fost faptul că ei au pledat foarte convingător în favoarea credinţelor lor; era evident că ajunseseră la credinţele respective după o analiză critică îndelungă. Ar trebui subliniat că ateul a fost preot şi a absolvit Universitatea Oral Roberts[2]. El a ajuns la credinţele sale după mulţi ani de examinare a propriului său suflet, de cercetare şi studiu.

Aşa că, deşi nu sunt de acord cu concluziile lui, se

2 Cea mai mare universitate „charismatic creştină” din lume. (n. trad.)

bucură din partea mea de respectul cel mai desăvârşit, fiindcă nu repetă papagaliceşte ceva ce l-a învăţat biserica, templul sau sinagoga pe când avea şase ani. El este un individ sclipitor şi a ajuns la decizia lui după o introspecţie conştientă. De fapt, veţi constata că un număr destul de mare de somităţi intelectuale sunt agnostici sau atei.

Eu am ajuns aici venind din capătul opus al spectrului. Am fost ateu primii 26-27 de ani ai vieţii. După o introspecţie serioasă şi ceea ce cred că a fost o revelaţie spirituală (prietenii mei atei o vor considera probabil o halucinaţie mistică), am ajuns să cred în Dumnezeu, iar la scurt timp după aceea am devenit creştin.

Problema mea cu creştina fundamentalistă (de fapt aceeaşi problemă pe care o am cu fundamentaliştii de toate credinţele) nu este legată doar de aroganţa şi intoleranţa credinţelor ei, ci de faptul că ea repetă pur şi simplu textul care i-a fost programat de către călugăriţele din şcoala catolică în care a fost educată.

Ea n-a ajuns la credinţele ei prin gândire conştientă şi se teme să le examineze interogativ. Dacă s-ar fi născut şi ar fi crescut în Iran, Pakistan sau în altă ţară, probabil că şi-ar fi acoperit chipul în public, purtând un văl, şi ar fi susţinut că creştinii infideli sunt travestirile lui Satan.

Voi aţi ajuns la credinţele voastre religioase (sau la absenţa lor) prin gândire conştientă, sau acceptând pur şi simplu programarea din partea familiei şi/sau instituţiilor religioase?

Eu cred în Dumnezeu. Nu mă autoamăgesc că existenţa lui poate fi dovedită în mod raţional, cel puţin nu

la nivelul nostru actual de înţelegere ştiinţifică. Cred totuşi că…

Lucrurile spirituale trebuie desluşite spiritual.

După ce am afirmat asta, mai cred că prosperitatea este guvernată de legi spirituale, care operează în moduri foarte raţionale, logice, la fel cum operează legea gravitaţiei.

În felul acesta, cartea pe care sunteţi pe punctul de a o citi vă va purta pe ambele tărâmuri: spiritualitate şi raţionalitate. Iar dacă mi-am făcut treaba bine, ea vă va determina să chestionaţi unele credinţe pe care le consideraţi adevărate. De aceea sper să puneţi sub semnul întrebării în mod intens tot ce veţi citi, dar, mai important, sper să le aplicaţi. Fiindcă adevărata dovadă stă în materializare.

Vă pot spune că descoperirea şi implementarea acestor legi mi-a îngăduit să-mi schimb viaţa, de la sărăcie abjectă la bogăţie abundentă. Am scris cartea de faţă pentru ca şi voi să puteţi proceda la fel!

Randy Gage
Hollywood, Florida
Martie 2003

Capitolul 1
Conştiinţa prosperităţii

La bordul unui avion Concorde, undeva deasupra Atlanticului.

Scriu capitolul acesta gonind la 17 kilometri deasupra Pământului, cu ceva mai mult de Mach II. (Pentru aceia nefamiliarizaţi cu vitezele, asta înseamnă 2156 km/h.)

Mă aflu la bordul cursei aeriene British Airways 001, în nava-amiral a flotilei acestei companii, revenind în Statele Unite de la un seminar despre probleme de prosperitate pe care l-am ţinut în Londra în weekend.

Amuzant... Atunci când gonesc cu automobilul meu Viper (la viteze de aproximativ 240 km/h), port costum ignifug de pilot, integral cu mănuşi şi încălţăminte, cască antişoc Bell şi centură de siguranţă în 5 puncte. Acum tovarăşii mei de călătorie sorb şampanie Dom Perignon şi consumă caviar Beluga. Nimeni nu poartă costume ignifuge sau căşti antişoc, în timp ce păşeşte nepăsător spre toaletă, între două feluri de mâncare. Ce dovadă mai bună doriţi a prosperităţii cauzate de progresul omenirii?

În decursul weekendului am avut ocazia să vorbesc destul de mult despre prosperitate dar şi s-o percep în mod direct. Totul a început cu sosirea mea în aeroport. Am ajuns acolo cu două ore înainte de decolare, gândindu-mă că controalele de securitate de pe JFK pentru cursele internaţionale vor fi amănunţite. Am descoperit că în calitate de pasager al cursei Concorde, beneficiezi de un control privat şi eşti dus la o coadă privată de securitate.

De acolo intri în „The Concorde Room”, unde eşti răsfăţat cu chelneri care-ţi servesc şampanie, mic dejun şi gustări. După aterizare, în loc să aştepţi îndărătul a 500 de pasageri înşiruiţi pentru vamă, eşti dus la o coadă specială pe care o străbaţi în cinci minute.

Simpla imagine a avionului văzut din terminalul pentru pasageri este o experienţă în sine. Seamănă cu o maiestuoasă pasăre de pradă care, deşi complet nemişcată, pare totuşi că goneşte cu viteze supersonice. Adulţii sunt reduşi la nivelul unor copilaşi, holbând ochii, murmurând în barbă şi sâcâind necunoscuţi să-i fotografieze alături de Concorde. Timpul de zbor până la Londra într-o vineri a fost de 3 ore şi 14 minute. Acum, la întoarcere, zburăm împotriva vântului, aşa că ne vom „târî” 3 ore şi 22 de minute!

Escala a doua a weekendului meu închinat prosperităţii a fost dedicată vizitării magazinului Lobb Bootmaker din centrul Londrei. De câteva generaţii, familia Lobb lucrează manual încălţăminte pentru toate celebrităţile, de la prinţul de Wales la Andrew Carnegie şi de la ducele de Edinburgh la Frank Sinatra.

Pare amuzant, dar eu consider pantofii drept un etalon prin care conştientizez prosperitatea.

Întrucât am crescut având numai două perechi de pantofi („de sport” şi „de stradă”), ţin minte că mi se părea incredibil când auzeam că există oameni care cheltuiesc 200 de dolari pe o pereche de pantofi. Mi se părea cu adevărat indecent.

Când am început să câştig bine şi să descopăr

aspectele rafinate ale vieţii, am aflat despre pantofii Bally. Ei sunt făcuţi din pielea cea mai moale şi croiţi exact pe piciorul proprietarului, astfel încât se mulează ca o mănuşă. Când mi-am cumpărat prima pereche, am simţit că am atins culmea bogăţiei şi opulenţei, deoarece am cheltuit pe o pereche (300 $) mai mult decât obişnuiam să cheltuiesc pe un automobil. Mi se părea culmea bogăţiei!

Pe măsură ce călătoria mea spre viaţa de calitate a continuat, am descoperit satisfacţia pantofilor eleganţi de comandă de la Prada şi alţi producători, care a însemnat dublarea sumelor pe care le plăteam pentru încălţăminte.

De acolo am promovat la pantofii Testoni, accesoriul perfect la un costum elegant de afaceri. Acum trecusem ştacheta de 1.000 de dolari, ceea ce depăşea chiar şi limitele prin care conştientizam prosperitatea.

Însă atunci când cumpăraţi obiecte din partea de sus a domeniului de preţuri, veţi descoperi ceva destul de interesant.

Există realmente o diferenţă! Persoane complet necunoscute vă opresc pe stradă şi vă complimentează în privinţa pantofilor. Îi puteţi purta toată ziua şi să vă simţiţi permanent excelent în ei. Iar o pereche de pantofi de calitate vă va ţine toată viaţa.

Apoi intraţi în magazinul londonez Lobb…

Alegeţi stilul care vă place, alegeţi pielea dorită, culoarea şi tipul de toc. După aceea ajustorul vă măsoară în patru puncte ambele labe ale picioarelor. El vă trasează apoi talpa, notând datele exacte şi toate caracteristicile individuale.

Informaţiile respective trec în continuare la modelator, al cărui talent este capacitatea de a le folosi pentru a ciopli reprezentarea din lemn de arţar a labelor picioarelor.

Următoarea verigă din proces o reprezintă ştanţatorul. El este expertul în piele, a cărui vastă experienţă în diverse tipuri şi sortimente de piei îi permite să aleagă şi să taie cele opt bucăţi care vor fi folosite la confecţionarea căputei pantofului.

Bucăţile acestea vor merge la încheietor, care va tăia şi va coase pielea în jurul şablonului labei piciorului.

În cele din urmă căputa asamblată cu grijă ajunge la confecţioner, care o ia şi-i adaugă talpa fabricată din cea mai bună coajă de stejar englezesc, tratată, şi călcâiul multistratificat fixat cu nituri.

Lobb susţine despre confecţionerii săi că sunt atât de precişi, încât vă pot spune numărul exact de cusături necesare pentru a asigura tăria maximă a îmbinării dintre talpă şi căpută pentru orice dimensiune de pantof.

După ce confecţionerul termină talpa, el adaugă detalii de felul cheutorilor şi căptuşelii interioare a tălpii, apoi trimite totul la lustruitor.

Iar acesta lustruieşte pantofii întru gloria lor perfectă. S-a născut altă pereche de pantofi Lobb Bootmaker! Şi astfel are loc altă creştere a conştientizării prosperităţii mele. Nu vă voi ameţi cu preţul, ci vă voi spune doar atât: numai şanurile care vin odată cu pantofii costă peste 600 de dolari!

Şi atunci merită? Este indecent să cheltuiţi asemenea

sume de bani pe o pereche de încălţăminte? Cum poate cineva să cheltuiască aşa mult pe pantofi, în vreme ce copiii mor de foame în Africa… maladiile au nevoie de fonduri pentru cercetări… există animale tratate cu brutalitate ce trebuie salvate… etc. etc?

Este adevărat, acestea sunt întrebări fireşti. Înainte de a le oferi un răspuns, să ne îndreptăm în altă direcţie, spre un hotel din California…

A fost inaugurat în 1875 şi a rămas vreme de aproape un secol regina balului pe scena mondenă din San Francisco. Apoi, din păcate, gloria hotelului Palace a pălit şi a ajuns o fantomă a trecutului său cândva strălucit.

După multe milioane de dolari şi o renovare completă, hotelul Palace a redevenit acum un palat. Adevăratul Palat! Dacă splendoarea recent decorată nu vă convinge, atunci o va face taxa suplimentară de 1,50 dolari pentru orice convorbire telefonică locală.

Ceea ce ridică o interesantă problemă de prosperitate…

Recent am condus în Las Vegas o excursie Mastermind pentru nivelul final al programului meu de instruire. Alesesem hotelul Aladdin, pentru că unii dintre membrii Consiliului Mastermind mormăiseră nemulţumiţi despre tarifele mari din hoteluri în unele dintre excursiile noastre mai „exotice”. De aceea fusesem de acord cu ideea ca o singură dată pe an să întreprindem o excursie de lux şi nici aceasta să nu fie exagerat de scumpă.

După două minute petrecute în Aladdin, mi-am dat seama ce greşeală făcusem. (Deşi începusem să am

bănuieli din clipa în care taximetristul mi-a spus că toţi cei pe care-i luase de acolo se plânseseră că la etajele superioare nu exista apă caldă, iar apa rece nu avea presiune.)

Este greu de crezut că poţi cheltui peste un miliard de dolari ca să construieşti un hotel şi să nu-l faci confortabil, însă dacă aveţi nevoie de dovezi, este suficient să mergeţi la Aladdin.

Prima pubelă din lume în valoare de un miliard de dolari! Să revenim însă la dilema prosperităţii noastre…

Unul dintre membrii Consiliului mi s-a plâns că hotelul îi cerea 25 centi /pagină pentru nişte fotocopii. I-am spus să treacă peste asta şi să încerce să se concentreze asupra unor lucruri mai aducătoare de prosperitate.

Mi-a fost lesne s-o spun… până am aflat că mă taxau cu 25 dolari/zi pentru exerciţiile din centrul de fitness. Un centru de fitness pe care v-aţi aştepta să-l găsiţi în orice hotel relativ banal.

Nu, retractez spusele! îmi cer scuze faţă de hotelurile relativ banale.

În plus, Aladdin solicită o suprataxă de 5 dolari pentru a vă aduce scrisori în timpul nopţii. Şi 1 dolar/pagină pentru primirea unui fax. Şi de dragul lui Michael Bolton, sper că nu va fi niciodată nevoit să se tundă acolo. Tunsoarea mea a costat 59 de dolari.

Mă uit la părul lui Michael Bolton, apoi la al meu – mai exact, la absenţa lui – şi pot doar să extrapolez că tunsoarea lui Michael îl va costa 15724 de dolari.

Se ridică astfel întrebarea – şi este cât se poate de

bună – unde ia sfârşit gestionarea prudentă a banilor personali şi unde începe existenţa prosperă?

Subiectul mi se pare foarte interesant.

Oare exagerezi, dacă plăteşti 400 de dolari/noapte pentru o cameră de hotel, când există şi camere la 89 de dolari? Dar 800 de dolari/noapte? Sau ce ziceţi de un apartament de 4.000 de dolari/noapte?

Ce aţi crede despre achiziţionarea unei poşete în valoare de 10.000 de dolari? La magazinele Bellagio din Vegas erau expuse pentru vânzare mai multe asemenea poşete. Alături de un pardesiu superb din piele de struţ, tot de 10.000 de dolari.

La micul dejun luat în Palace beau un pahar cu suc proaspăt de fructe şi mănânc cereale, care mă vor costa 25 de dolari. La prima intersecţie există un local McDonalds unde m-aş putea ghiftui cu 2 dolari.

Cred că voi rămâne în Palace…

În primul rând, mănânc un mic dejun care-mi va prelungi viaţa, în loc să mi-o scurteze. Sucul de portocale este proaspăt stors şi pe masa mea se găseşte o vază frumoasă din sticlă albastră cu doi trandafiri. Pe fundal se aude discret muzică clasică şi toată lumea este îmbrăcată elegant. Bărbaţii trag scaunele ca să se aşeze doamnele şi tocmai mi-am dat seama că sunt singurul din jur care nu are haină sau măcar un sacou sport. Atenţie: la micul dejun!

Salonul de mese în sine este un atriu din sticlă cu patru niveluri şi coloane impunătoare de marmură. În multe ţări din lume, ar putea fi clădirea Operei! Turiştii

intră fie şi numai pentru a se minuna, privind plafonul, în centru există o masă mare şi rotundă, cu un aranjament floral care a costat probabil mai mult decât chiria lunară a nouăzeci la sută din populaţia lumii. Ferigile şi celelalte plante decorative de aici ar fi suficiente pentru a dota o grădină botanică.

Chiar credeţi că aţi putea să comparaţi decorul acesta cu mobilierul din plastic, amintirile despre Ronald McDonald şi mâncarea cu suficient colesterol pentru a doborî un armăsar?

Dacă sunteţi de părere că un automobil nu reprezintă altceva decât mijlocul de transport din punctul A în punctul B, înseamnă că n-aţi călătorit niciodată într-un Rolls Royce, ori n-aţi şofat un Ferrari. Dacă sunteţi de părere că pantofii n-ar trebui să coste mai mult de 100 de dolari, nu v-aţi încălţat nici cu Bally, nici cu Santoni. Sau n-aţi „definitivat” niciodată ţinuta perfectă cu perechea potrivită de pantofi din piele de crocodil sau struţ.

De acord, diferenţa de preţ dintre un loc la clasa I şi un loc la clasa turist este foarte mare, dar puteţi constata că merită, dacă aveţi peste 1,70 în înălţime, cântăriţi peste 55 de kilograme sau vreţi să deschideţi laptopul. Dacă doriţi să lucraţi (ori să dormiţi) în timpul călătoriei, dacă doriţi să fiţi tratat cu respect şi nu ca un sac de cartofi, şi dacă doriţi să ajungeţi la destinaţie relaxat – atunci cu certitudine ar merita diferenţa de preţ.

Iată opiniile mele în aceste privinţe.

Preţul de 25 de cenţi/fotocopia nu se justifică prin nimic. Calitatea este aceeaşi ca a fotocopiilor pe care le

obţineţi pentru 10 cenţi. Însă sumele insignifiante despre care vorbim nu justifică să pierd oricât de puţin timp, enervându-mă pentru ele.

Este de asemenea greu de justificat plata a 25 de dolari pentru a exersa într-o sală de fitness care ar fi gratuită în alte hoteluri, ori a unui dolar/pagină pentru a primi un fax. Asta-i pur şi simplu hoţie. Ceea ce nu înseamnă însă că eu caut neapărat chilipiruri…

Sunt mulţumit să plătesc 25 de dolari pentru micul dejun în Palace, 5.000 de dolari pentru un costum de comandă şi sute de mii de dolari pentru automobilul sport potrivit.

De ce?

Fiindcă lucrurile acestea oferă un spectaculos salt calitativ faţă de alternativele lor cu preţuri mai mici. Când vine vorba de prosperitate, crezul meu este simplu:

Viaţa este prea scurtă ca să zbor ieftin!

Să fie oare din cauză că mă consider „prea grozav” ca să zbor la clasa turist?

Fiindcă tot aţi pomenit de asta, răspunsul este da! Dacă-mi cade capul pe spate, peste spătar, fiindcă a fost proiectat acum 40 de ani, când înălţimea medie a oamenilor era cu treizeci de centimetri mai mică… dacă pasagerul de alături se revarsă peste braţul fotoliului şi peste mine… dacă spătarul fotoliului din faţă îmi apasă genunchii… dacă nu pot citi nici măcar ecranul laptopului, fiindcă nu-l pot deschide complet… atunci, da, sunt „prea grozav” ca să mai zbor acolo. Iar acelaşi lucru este valabil şi pentru voi!

Nu cred că Dumnezeu, voi sau oricare altul este slujit de faptul că vă duceţi viaţa „la clasa turist”. Cred că-i realmente o crimă să fiţi nefericiţi, bolnavi sau să vă zbateţi pentru a vă duce existenţa. De fapt, cred că-i o abatere de la natura voastră Divină să vă mulţumiţi cu lipse sau limitări în orice domeniu al vieţii voastre.

Din „Cuvântul înainte” al Lisei, ştim acum că „lucrurile” nu ne vor face fericiţi şi că nu reprezintă etalonul de măsură al prosperităţii. Neîndoios, bunurile materiale vă pot face viaţa mai confortabilă şi de aceea sper să aveţi cât mai multe. Mai ştiu însă că adevărata sursă a prosperităţii voastre este relaţia pe care o aveţi cu o forţă mai mare decât voi.

Cândva, un bărbat foarte prosper a spus: „Năzuiţi mai întâi spre împărăţia Domnului şi spre dreptatea lui şi veţi căpăta şi toate celelalte”. Eu îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa mea, recunosc că Spiritul Divin este sursa tuturor numeroaselor binecuvântări pe care le am în viaţă şi-i aduc mulţumiri pentru asta.

Mi-ar fi plăcut să scriu despre prosperitate o carte care să nu conţină nimic despre Dumnezeu, deoarece ar fi ajuns probabil în mâinile mai multor oameni. Dar n-am putut s-o fac, deoarece, aşa cum v-am spus în introducere, credinţele pe care le am în această privinţă nu mi-ar îngădui-o.

Nu mă înţelegeţi greşit. Nu intenţionez să vă convertesc şi nici să vă schimb credinţa pe care o aveţi în prezent. Vă împărtăşesc însă gândurile, experienţele şi ideile mele asupra prosperităţii, întrucât ştiu că sunt

adevărate. Şi mai cred că o temelie spirituală constituie o parte integrală din prosperitate.

Mai cred de asemenea că şi „lucrurile” joacă un rol. Prosperitatea este un amalgam în care intră multe: hrană spirituală, sănătate foarte bună, relaţii valoroase, muncă satisfăcătoare, creştere intelectuală, dar şi posesiuni materiale.

Nu mă veţi auzi niciodată spunând ceva de felul „Prosperitatea înseamnă mai mult decât «doar» bani”, pentru că dacă aş afirma aşa ceva, aş diminua valoarea banilor. Eu cred că deţinerea de bani este modul cel mai rapid de a demonstra cine sunteţi şi ce intenţionaţi. Cred realmente că banii înseamnă Dumnezeu în acţiune. Dorinţa este cea care vă împinge sufletele să evolueze.

Nu există nicio îndoială că prosperitatea înseamnă aprecierea unei averse de primăvară, talazurile ce se sparg pe ţărm şi bătăile de aripi ale unui fluture. Prosperitatea înseamnă o legătură strânsă cu Creatorul vostru, înseamnă oameni care vă aduc bucurie în viaţă şi ridicarea în braţe a unui prunc nou-născut. Tot prosperitatea înseamnă să aveţi haine frumoase, să trăiţi în casa (sau casele) de vis şi să aveţi un automobil (sau un garaj plin cu automobile) care să facă să vă palpite inima!

Plăcerile mele în viaţă sunt simple. Când joc fotbal şi îndoi piciorul corect pentru a lovi mingea aşa cum trebuie ca să treacă pe lângă portar şi să poposească în plasă, este pentru mine o experienţă spirituală. Când mă trezesc dimineaţa şi văd soarele ridicându-se deasupra oceanului, este tot o experienţă spirituală. Susţinerea bisericii mele

este importantă pentru mine şi-mi aduce de asemenea răsplată spirituală.

Dar nu mă înţelegeţi greşit. Experienţele acelea spirituale sunt sporite mulţumită banilor pe care îi am!

Am înregistrat succes şi acum îmi pot programa munca potrivit condiţiilor pe care le impun eu şi în acelaşi timp să joc într-un campionat de fotbal. Oricine poate să aprecieze un răsărit de soare, dar cred că pentru mine spiritualitatea privirii răsăritului este sporită, deoarece o pot face din propria mea vilă, zilnic, nu doar de câteva ori pe an, din hotelul în care locuiesc pe durata concediului. Îmi pot susţine biserica, fiindcă nu mă mai chinui să-mi achit facturile. Sunt capabil să-i ajut pe alţii, pentru că m-am ajutat mai întâi pe mine însumi.

Mă uimeşte numărul de indivizi care predau seminare despre prosperitate, dar care nu sunt bogaţi. Ei fac afirmaţii ca: „Poate că nu am foarte mulţi bani, dar sunt sănătos şi mă simt prosper indiferent unde m-aş găsi”.

Grozav! Mă bucur că ei sunt fericiţi. Pe de altă parte cred în mod sincer că dacă trebuie să vă faceţi griji pentru plata chiriei, dacă vi se strânge inima de teamă să nu vi se strice maşina sau că n-aveţi destui bani pentru a vă trimite puştiul la o universitate bună… atunci nu aveţi parte de prosperitate adevărată.

Eu cred că dorinţele nu vă sunt satisfăcute fără a vi se oferi de asemenea resursele de a le exprima. Şi mai cred că exprimarea lor vă duce mai departe pe poteca voastră de dezvoltare spirituală. Cred în ceea ce reverendul Eric Butterworth numeşte „Nemulţumire divină”.

Nu sunt mulţumit să zbor în clasa sardelelor. Sau să port pantofi ieftini. Ori să am parte de mâncare unsuroasă. Şi cred că asta vine de la Dumnezeu. De aceea problema reală de care ne ocupăm este întrebarea „Cât înseamnă de ajuns?”

Este într-adevăr o întrebare interesantă, mai ales pentru că o consider una dintre cele mai prost formulate expresii din toate timpurile. Tonul şi tendinţa ei implică pur şi simplu negativism.

O întâlniţi când citiţi despre un sportiv care a semnat un contract important, despre cineva care a obţinut premiul cel mare la loterie sau despre o persoană foarte bogată care câştigă şi mai mulţi bani.

„Probabil că nu-i mai ajungeau 10 milioane pe an. A plecat să joace la altă echipă pentru 12 milioane de dolari”.

„A câştigat 57 de milioane de dolari. Eu n-am nevoie de atâta. Aş fi fericit doar cu un milion”.

„Are deja o avere estimată la 4 miliarde de dolari şi construieşte alt hotel. Ce naiba, cât îi trebuie ca să-i ajungă?”

Se poate vedea că afirmaţiile acestea sunt depreciative prin însăşi natura lor. Toate implică faptul că persoana despre care se vorbeşte este iraţională sau lacomă. Implicaţia este că banii „în plus” pe care-i câştigă ar proveni din buzunarele voastre.

Exemplu: „De-aia sunt aşa scumpe biletele, fiindcă îi plăteşte prea mult pe-ăştia”.

Pare adevărat, atât când auziţi, cât şi când citiţi

vorbele acestea. Dar nu este adevărat. Motivul pentru care sportivii sunt plătiţi atât de mult este faptul că ei atrag spectatori. Oamenii vin pe stadioane şi privesc la televizor. Dacă n-o fac, atunci echipa pierde bani şi dă faliment. Ba chiar pentru orice echipă este o investiţie excelentă să aibă câteva vedete care să atragă mai mulţi spectatori. Asta împinge sportul înainte. Echipele îi plătesc pe jucători doar pentru că ei le asigură câştiguri.

Dacă lăsaţi economia de piaţă să prevaleze, ea va uniformiza întotdeauna situaţiile. Factorii economici de felul preţurilor şi salariilor vor fi mereu uniformizaţi, fiindcă piaţa liberă se bazează pe comercializarea unei valori în schimbul altei valori.

Iar aceasta este problema reală a prosperităţii.

Am amintit că am văzut un pardesiu din piele de struţ care costa 10.000 de dolari şi o poşetă cu acelaşi preţ. Dacă există oameni care vor plăti atât de mult pentru obiectele respective, înseamnă că ei percep valoarea obiectelor acelea. Şi este greşit să judecăm situaţia lor, deoarece nu ştim ce înseamnă cheltuiala respectivă pentru ei şi nici care le este situaţia financiară.

Să vă spun ceva. Aş fi cumpărat imediat pardesiul din piele de struţ, dacă n-aş fi avut deja atât de multe şi dacă n-aş trăi într-o climă în care le pot purta cam în cinci seri pe an. Era superb!

În cazul meu, nu mă pot justifica pur şi simplu faţă de mine, fiindcă mai am un pardesiu de caşmir, unul de piele, unul de lână şi alte şapte de toate felurile. Dacă nu mi-aş fi cumpărat o jachetă nouă de piele Pal Zileri din Paris chiar

luna trecută, sunt sigur că aş fi luat pardesiul. (Iar faptul că încă vorbesc despre el face credibilă posibilitatea că mă voi sui iarăşi în avion şi-l voi cumpăra oricum!)

Cât despre poşeta de 10.000 de dolari, n-am văzut-o şi nu ştiu nimic despre ea. Şi nici nu am nevoie de o poşetă. Vă pot spune însă următorul lucru: patru doamne diferite din Consiliul Mastermind au vorbit întruna despre ea şi despre cât de frumoasă era. După privirea din ochii lor, îmi puteam da seama că le-ar fi adus multă fericire în viaţă. De aceea nu-mi pare chiar în afara limitelor.

Nu ştiu desigur care este poziţia voastră în toate aceste privinţe, totuşi cred că vă doriţi mai multe în viaţă, altfel n-aţi citi cartea de faţă. Şi mai cred că aveţi un Creator care vrea să aveţi mai multe, să faceţi mai multe şi să deveniţi mai mult decât sunteţi în prezent.

Tocmai de aceea scriu cartea aceasta pentru voi. Cred că prosperitatea înseamnă toate lucrurile despre care am vorbit şi cred că materializarea ei în existenţa voastră înseamnă pur şi simplu a vă duce viaţa potrivit legilor spirituale ce o guvernează. Am dedicat câte un capitol fiecărei legi, aşa că, dacă sunteţi gata să primiţi adevărata prosperitate care reprezintă dreptul vostru din născare – întoarceţi pagina!

Capitolul 2
Legea vidului

Universul nu vă poate pune binele în mâini, până nu daţi drumul la ce aveţi în ele.

Dacă vă plimbaţi pe plajă, lăsaţi urme în nisip, îngăduiţi însă vântului şi valurilor să acţioneze pentru numai câteva minute şi urmele acelea vor fi acoperite, la fel cum vegetaţia va acoperi un câmp şi cum ordinea de zi a unei şedinţe se va extinde până la durata maximă prevăzută pentru ea.

Natura detestă vidul. Şi deoarece natura inerentă a Universului este binele, orice vid va fi mereu umplut cu bine. Ca atare, una dintre căile cele mai rapide de a vă materializa prosperitatea în viaţă este prin crearea de vid.

Într-o seară, la sfârşitul cursului despre prosperitate pe care-l predam, o participantă m-a abordat, oarecum derutată. Dorea să ştie cum funcţionau toate „chestiile astea despre prosperitate”, pentru că ea îşi pierduse recent slujba şi o părăsise prietenul.

Interesant era faptul că de luni de zile se plânsese despre slujba respectivă. Salariul era foarte mic şi nu părea că-i oferă oportunităţi pentru promovare. De câteva ori stătusem de vorbă şi despre prietenul ei, care o agresase atât fizic, cât şi verbal.

În felul acesta, aşa cum i-am şi spus de altfel, se părea mai degrabă că ea pornise pe o cale foarte constructivă spre prosperitate. Şi într-adevăr, exact aşa s-a şi dovedit.

Pe măsură ce conştiinţa i s-a dezvoltat, slujba n-a mai

putut s-o reţină, iar prietenul nu s-a mai simţit în largul lui alături de ea. În cele din urmă, ea a putut să-şi găsească o slujbă mai bună şi să atragă un bărbat care a apreciat-o şi care n-ar fi agresat-o.

Dacă vă agăţaţi de ceva negativ, lucrurile pozitive nu mai au loc să intre în viaţa voastră. De aceea atunci când oamenii vin la mine pentru sfaturi fiindcă nu sunt prosperi în toate domeniile vieţii lor, le pun următoarea întrebare:

Care este lucrul de care încă vă agăţaţi – cel căruia trebuie să-i daţi drumul?

Acest efect de vid funcţionează în toate domeniile vieţii voastre. Când mă simt distras şi copleşit de muncă, o privire aruncată pe masa şi în biroul meu explică totul. Peste tot sunt maldăre de materiale. Mediul meu este aglomerat şi dezorganizat, aşa că eu însumi mă simt aglomerat şi dezorganizat.

De aceea mă opresc din ceea ce fac şi încep să sortez. Aşez totul pe podea în teancuri, pe proiecte, apoi pun fiecare proiect în dosarul lui. După aceea scriu o listă de activităţi, cuprinzând toate lucrurile importante ce trebuie realizate în cadrul fiecărui proiect. În cele din urmă pun dosarele în fişet sau în biblioraftul cu intrări active de pe masă.

Chiar dacă am 40 de lucruri pe listă, mă relaxez imediat şi abordez sarcinile concentrat şi cu claritate. Atribui priorităţi şi mă bucur teribil pentru fiecare element pe care-l bifez pe măsură ce termin. În felul acesta în jurul a tot ce fac se creează o energie pozitivă şi, parcă fără să-mi dau seama, termin tot ce trebuia să termin.

În cazul meu specific, lucrez mai bine când am linişte interioară şi concentrare. De aceea trebuie să mă eliberez de orice distrageri şi să creez un vid pentru liniştea minţii. Dacă simt că în viaţa mea se petrec prea multe, voi face curăţenie în sertarul sau în debaraua plină cu fleacuri inutile.

Atunci când sunteţi înconjuraţi de spaţiu deschis şi organizat, simţiţi mai multă expansiune, creativitate şi control. Acelaşi principiu se aplică în atragerea tuturor domeniilor de prosperitate în viaţa voastră. Dacă vă doriţi pantofi noi, dăruiţi unii dintre cei pe care-i aveţi deja. Dacă vă doriţi haine noi, faceţi curăţenie în şifonier (creaţi un vid) şi donaţi unele dintre hainele vechi.

Vreţi să aveţi parte de mai multe îmbrăţişări în viaţă? Vreţi să aveţi parte de mai multă iubire? Dăruiţi-le la rândul vostru!

Evident, aceeaşi lege se aplică şi în cazul sănătăţii, în primii 30 de ani de viaţă, m-am confruntat cu multe probleme de sănătate. La fel cum m-am confruntat cu multe probleme financiare şi altele de natură personală… Una peste alta, eram bolnav, falit şi prost!

Şi nu puteam înţelege de ce anume. Am ajuns să descopăr că de fapt toată insuficienţa aceea din viaţă se datora faptului că aveam o conştiinţă de victimă. Nu renunţam la insuficienţă, deoarece îmi îngăduia să continui exprimarea de lucruri rele… iar ele îmi permiteau să-mi alimentez scenariul de victimă nobilă.

Puteam să-mi pierd toată ziua alături de prietenii mei rataţi şi toţi ne compătimeam, spunând cât de greu era să

înaintăm în viaţă, că bogaţii beneficiau de toate oportunităţile, cât de ingrată era existenţa şi alte prostii de acelaşi fel.

Mă agăţam de rolul de victimă… şi de aceea în mintea mea nu exista spaţiu pentru rolul de învingător.

Odată ce am fost capabil să renunţ la victimizarea mea, mi s-a deschis o întreagă lume nouă de posibilităţi. Problemele de sănătate pe care le avusesem toată viaţa au dispărut, ca pocnind din degete.

Nu vreau să mă înţelegeţi greşit. Problemele de sănătate au fost reale şi am destule fişe medicale pentru a le dovedi. Ele erau însă reale, pentru că eu le credeam reale şi pentru că aveam nevoie de ele, pentru a continua în rolul de victimă. Odată ce n-am mai dorit să fiu victimă, ele au fost vindecate în mod miraculos.

Întrucât nu mai aveam nevoie de ele ca să mă definească, corpul meu le-a dat pur şi simplu drumul şi a regenerat ţesuturile sănătoase.

Desigur, practicarea acestei legi necesită o anumită doză de credinţă. Trebuie să fiţi de acord să renunţaţi la lucruri. După ce veţi înţelege că Universul este bun în mod inerent, vă va fi mai uşor să credeţi în rezultate juste. Nu vă veţi mai teme să lăsaţi lucrurile să plece din viaţa voastră, fiindcă veţi şti că ele vor fi înlocuite cu ceva de valoare egală sau chiar mai mare.

Sunteţi înconjuraţi peste tot de bine. Singura lipsă este cea din mintea voastră. Deschideţi-vă mintea pentru a primi prosperitate, creaţi un vid ca s-o păstraţi şi o veţi atrage.

Afirmaţii de prosperitate pentru crearea vidului pentru bine:

Mă eliberez de tot ce mă mai slujeşte şi sunt deschis spre tot binele ce vine la mine.

Las lucrurile să plece şi-l las pe Dumnezeu să vină. Ştiu că binele meu cel mai mare vine la mine.

Dau drumul la tot ce nu mă slujeşte.

Sunt deschis spre binele abundent şi îmbelşugat care se îndreaptă către mine.

Eliberez ce nu este spre binele meu cel mai mare şi mă deschid spre Ordinea Divină.

Capitolul 3
Legea circulaţiei

Fiţi dispuşi să dăruiţi ceva ce deţineţi, pentru a primi ceva ce doriţi.

Imaginaţi-vă prosperitatea ca pe un râu ce curge năvalnic. El nu stagnează niciodată. Se află permanent în mişcare, eliberându-şi presiunea şi căutându-şi nivelul optim.

Pe de altă parte, atunci când apa staţionează într-un loc, ea devine tulbure şi stagnantă.

Această lege a circulaţiei care guvernează prosperitatea operează în acelaşi fel. Tezaurizarea sărăciei duce la stagnare. Atunci când circulaţi fonduri, spargeţi stavila energiei şi menţineţi curgerea liberă a râului prosperităţii.

De aceea, de exemplu, eu nu simt niciodată că deţin ceva, chiar dacă titlul de proprietate este pe numele meu. Până şi maşinile şi casele există în viaţa mea doar pentru o vreme. După aceea le „eliberez” şi trec mai departe. Toţi trecem prin cicluri. Casa – de care aveaţi nevoie când trăiaţi singur poate să nu fie adecvată după sosirea pe lume a trei copii. În mod similar, după ce copiii cresc şi îşi părăsesc căminul, vă puteţi dori altă locuinţă, mai mică.

Atunci când deţineţi bunuri, le protejaţi şi le folosiţi. Când ele nu vă mai slujesc, le „daţi drumul” spre cineva căruia îi pot fi de folos. Astfel, eu pot să-mi vând unul dintre automobilele sport, când vreau să cumpăr ultimul model apărut. În felul acesta beneficiază atât cel care o

cumpără de la mine, cât şi eu. Eu îmi cumpăr maşina nouă, iar el capătă o maşină care este nouă pentru el, dar la un preţ mai mic decât ar costa un model nou.

La fiecare şase sau douăsprezece luni, trec la un model nou de calculator, deoarece modelele noi au mai multe caracteristici de care am nevoie, sunt mai uşoare şi lucrează mai rapid. Aşa că-mi cumpăr unul nou, iar pe cel vechi îl dăruiesc unui prieten care nu are calculator. Când aplic prima lege şi doresc să creez un vid prin dăruirea de încălţăminte sau îmbrăcăminte veche, invoc şi legea a doua.

Circulaţia banilor aduce rezultate puternice de prosperitate.

Să presupunem că vă aflaţi într-o situaţie financiară neplăcută. Aţi ajuns la ultima sută de dolari şi aveţi o datorie de 1500 de dolari. În loc să vă agăţaţi de suta aceea, aşteptând să apară restul de 1400 de dolari, aplicaţi legea a doua, a circulaţiei.

Ştiţi că tezaurizarea sărăciei duce la stagnare. Trebuie să spargeţi stăvilarul şi să puneţi în circulaţie fondurile pe care le aveţi. După aceea „spargeţi” cei 100 de dolari şi trimiteţi-i în Univers însoţiţi de binecuvântările voastre.

Să zicem că donaţi 10 dolari pentru sursa voastră de hrană spirituală. După aceea puteţi expedia plăţi parţiale de 20 de dolari ici, 15 colo, 25 dincolo etc. În felul acesta se distruge energia stagnantă şi vă puneţi banii în circulaţie. Întrucât circulaţi banii, creaţi o energie care atrage mai multe fonduri spre voi.

Altă metodă. Binecuvântaţi-vă cecurile sau mandatele poştale. Expediaţi fiecare plată, scriind o binecuvântare pe copia care rămâne la voi şi repetaţi verbal binecuvântarea aceea atunci când expediaţi banii. Veţi crea o energie şi mai puternică de circulare a fondurilor spre voi. (La sfârşitul acestui capitol, veţi găsi câteva exemple de binecuvântări.)

După ce veţi ieşi din lipsuri şi vă veţi îndrepta spre prosperitate, vă puteţi realmente bucura de această lege. Treceţi acum la sădirea seminţelor. Nu este vorba despre obişnuita voastră donaţie la cutia milei, ci despre ocazia de a sădi seminţe pentru veşnicie.

Desigur, veţi începe probabil cu acte de caritate ce vă sunt dragi. Atunci când susţineţi organizaţii de acest fel, efectul de propagare a prosperităţii voastre dă ocol lumii.

De exemplu, eu sponsorizez programe pentru tineri cântăreţi de operă. Banii pe care-i „sădesc” sunt acordaţi ca burse studenţilor, pentru ca ei să se poată concentra asupra studiului; ei folosesc banii ca să plătească chiria, să cumpere de mâncare şi pentru alte cheltuieli necesare.

Când ei cheltuiesc banii aceştia, îi binecuvântează de asemenea pe proprietarul locuinţei, pe băcan, pe angajaţii şi acţionarii companiei de electricitate etc. Prin urmare fondurile circulă din nou. Bineînţeles oamenii respectivi deţin banii doar un timp, după care îi recirculă în Univers. Ciclul acesta se desfăşoară la infinit.

În mod firesc, de aici rezultă şi mai mulţi bani. Artiştii îşi perfecţionează tehnica şi devin mai buni. Ei se produc în concerte ce aduc frumuseţe în sufletele spectatorilor. Eu

particip la astfel de spectacole şi simt mândrie şi fericire pentru artiştii pe care îi sponsorizez. Este un ciclu nesfârşit al binelui.

Să facem acum un pas mai departe.

Ştiu că în ciuda bursei pe care o primesc artiştii, banii continuă să reprezinte o problemă pentru majoritatea lor. Ce-ar fi atunci dacă l-aş invita pe unul la prânz într-o zi? Şi ce-ar fi dacă în drum spre casă l-aş duce la magazinul de unde mă îmbrac eu însumi şi i-aş cumpăra un smoching sau o rochie de concert? Ar putea costa 1.000 de dolari, ceea ce-i un fleac pentru mine. În acelaşi timp, se poate ca ei să fie nevoiţi să facă economii şi sacrificii timp de un an pentru a strânge mia aceea de dolari.

Mia de dolari cheltuită de mine nu va trece prin bursa Operei şi nu va fi scăzută din impozite. Artistul căruia i-o dăruiesc nu mi-o va restitui niciodată. Nici nu mă aştept s-o facă. Este o sămânţă pe care o sădesc.

Am dăruit îmbrăcăminte unor conferenţiari debutanţi, calculatoare unor întreprinzători aflaţi la început de drum şi echipamente sportive mai multor echipe de juniori decât ţin minte. Cheltuielile acestea nu vor apărea niciodată pe lista mea de acte de caritate, ci sunt pur şi simplu seminţe pe care le sădesc.

Nu ştiu exact în ce fel vor reveni la mine. Dar ştiu că aşa se va întâmpla.

Uneori atunci când sădiţi o sămânţă, aveţi parte de o vânzare neaşteptată, de o creştere a salariului sau de o bonificaţie. Poate să apară cineva despre care aţi uitat de multă vreme, care să-şi achite o datorie.

Sau poate să nici nu apară sub formă de bani…

Puteţi primi vestea că tumoarea voastră este benignă, că fiica adolescentă începe să comunice cu părinţii ei, ori vă puteţi întâlni sufletul pereche.

Nu aşteptaţi sădirea seminţelor până scăpaţi complet de datorii sau până deveniţi multimilionar. Ba chiar, dacă prosperitatea vi se pare blocată, puteţi dori să zgâlţâiţi zdravăn lucrurile, sădind o sămânţă chiar azi.

Mai este necesar să vă spun că puteţi proceda la fel şi în cazul dragostei? Trimiteţi dragostea în circulaţie şi veţi atrage mai multă dragoste ce se va întoarce în viaţa voastră. Dăruiţi ceva ce nu mai folosiţi şi fiţi gata să vă primiţi bunurile.

Afirmaţii de prosperitate pentru circularea prosperită ţii:

De scris pe carnetul de cecuri:

Eşti plin acum cu generozitatea Creatorului meu, pentru a-mi mulţumi toate nevoile.

Banii sunt atraşi spre mine ca spre un magnet.

De afirmat atunci când expediaţi plăţi:

Te trimit mai departe, pentru a circula în fluxul de prosperitate neîngrădită.

Ştiu că vei reveni în acelaşi fel la mine.

Aceasta este generozitatea lui Dumnezeu şi o trimit mai departe cu înţelepciune, credinţă şi iubire.

De afirmat atunci când sădiţi o sămânţă:

Dragoste divină, binecuvântează şi înmulţeşte prin mine această sămânţă de prosperitate.

Capitolul 4
Legea imaginării

Mai întâi trebuie să vedeţi prosperitatea în mintea voastră.

Ca toate formele de succes, prosperitatea este creată mai întâi în minte. Când vă imaginaţi diverse lucruri, vă programaţi de fapt subconştientul să le materializeze pe plan fizic.

Unul dintre motivele pentru care am introdus afirmaţii după fiecare capitol este că ele vă ajută să vă programaţi subconştientul. Eu cred de asemenea în cartonaşe cu obiective, declaraţii pozitive scrise în agenda zilnică sau chiar în notiţe autoadezive cu mesaje lipite pe volan, oglindă sau frigider. Când vedeţi aceste readuceri aminte, vă gândiţi la ce încercaţi să materializaţi, iar sentimentul respectiv vă ancorează gândul în subconştient.

Cu cât angajaţi mai multe sentimente, cu atât imaginea vă va fi mai clară în minte. Şi cu cât vă este mai clară, cu atât o veţi materializa mai repede.

În cartea mea „Acceptaţi-vă abundenţa”, povestesc despre un exerciţiu pe care prietenul meu Richard Brooke îl efectuează în seminarele lui pentru a ajuta acest proces.

El le cere oamenilor să scrie un scenariu de film al zilei lor perfecte.

Astfel veţi vedea în viitor ziua în care compania vă este cotată la bursă, când ajungeţi să deţineţi primul milion, ori să deschideţi noul restaurant. Această zi perfectă trebuie descrisă convingător şi detaliat. Nu uitaţi

să vă implicaţi toate simţurile, astfel încât experienţa să pară cât mai reală cu putinţă. Trebuie s-o puteţi vedea, auzi, gusta, mirosi, atinge şi SIMŢI. Veţi materializa prosperitatea pe plan fizic doar atunci când o simţiţi mai întâi în minte şi în inimă.

Nu arătaţi scenariul acesta decât celor care vă susţin şi vă încurajează foarte mult. Împărtăşiţi-l numai celor pe care vă puteţi bizui ca parteneri în planificarea succesului vostru.

Păstraţi scenariul într-un loc de felul agendei, servietei sau poşetei, pentru a-l avea zilnic la îndemână. Ori de câte ori dispuneţi de cinci minute libere, recitiţi-l. Când vă simţiţi stresat şi copleşit pe parcursul zilei, închideţi uşa, decuplaţi telefonul pentru cinci minute şi studiaţi scenariul.

În felul acesta vă veţi calma, vă veţi focaliza asupra obiectivului şi veţi reconsolida programarea constructivă din subconştient. Este un instrument foarte puternic pentru acceptarea abundenţei. Iată altul la fel de bun.

Avizierul Visului

Instrumentele acestea sunt foarte amuzante şi în acelaşi timp foarte puternice pentru a vă stabili prosperitatea. Cel pe care-l prezint în continuare a fost preluat din cartea „Legile dinamice ale prosperităţii” de Catherine Ponder, care mi-a fost de mare folos, iată cum trebuie procedat:

Procuraţi-vă o placă mare de polistiren expandat pe care fixaţi, cu ace de gămălie sau piuneze, poze, afirmaţii

şi lucruri pe care doriţi să le materializaţi în viaţă. Eu obişnuiesc să împart acest avizier în secţiuni – de exemplu, muncă, spiritualitate, relaţii etc.

După aceea, în fiecare secţiune a avizierului puneţi reprezentări a ceea ce doriţi să întreprindeţi, deţineţi sau deveniţi. Astfel, cu vreo două săptămâni înainte de alcătuirea avizierului, începeţi să strângeţi reviste, pliante şi alte materiale din domeniile ce vă interesează.

Să presupunem că doriţi să învăţaţi să cântaţi la chitară. Dintr-o revistă muzicală, decupaţi poza unei chitare şi fixaţi-o pe avizier. Nu trebuie să luaţi însă orice fel de chitară, ci exact modelul la care doriţi să cântaţi.

Să presupunem că aveţi ca obiectiv o mai mare apropiere de Dumnezeu. Puteţi prinde pe avizier un simbol religios, o afirmaţie sau un citat din Scripturi.

Poate că doriţi să scrieţi un bestseller. O idee ar fi să decupaţi un top al celor mai bine vândute cărţi, apoi să ştergeţi cu alb cartea de pe primul loc şi să scrieţi acolo titlul cărţii voastre. În mod similar puteţi scrie numele companiei voastre în vârful listei cu cele mai de succes companii etc.

Nu există reguli privind felul în care să puneţi lucrurile pe avizier, atât doar că imaginea trebuie să simbolizeze ceva pentru voi. Nu contează dacă ea este înţeleasă şi de alţii; oricum pentru ei nu este necesară. Voi însă trebuie să ştiţi ce înseamnă imaginea de fiecare dată când o vedeţi.

Fiţi foarte atenţi ce anume puneţi pe Avizierul Visului!

Sherry, vicepreşedinta mea, îşi dorea un soţ. A găsit

într-o revistă fotografia unui bărbat chipeş şi a prins-o pe avizierul ei. Într-o bună zi, am prânzit împreună şi ea mi-a vorbit despre noua ei relaţie. Ajunsese la concluzia că nu era un bărbat alături de care să-şi dorească să trăiască, dar semăna foarte mult cu cel din fotografia pe care o prinsese pe Avizierul Visului!

De aceea a înlăturat fotografia şi a înlocuit-o cu poza unui cuplu văzut din spate, care se plimba ţinându-se de mâini. La scurtă vreme după aceea l-a cunoscut pe John şi peste alte trei luni s-au căsătorit.

Iată alt exemplu al puterii acestei metode.

Pe vremea când încă o duceam greu, am văzut o reclamă pentru Dodge Viper. Am fost aproape şocat cât de frumos era automobilul şi am decis că trebuie să am şi eu unul. După vreun an am aflat despre Avizierul Visului şi mi-am construit primul avizier. Ştiam doar că voiam un Viper roşu, aşa că am pus o fotografie pe avizier. Revista din care o decupasem nu avea modelul roşu, aşa că am folosit fotografia unui automobil negru.

Peste câteva luni, am negociat un contract de consultanţă cu o companie şi am introdus clauza ca în eventualitatea în care vânzările lor atingeau 2 milioane de dolari/lună să-mi cumpere un Viper nou. Ei bine, s-a întâmplat ceva interesant…

Chiar înainte ca vânzările să fi atins cifra respectivă, preşedintele companiei mi-a telefonat. Era atât de încântat de progresul rapid pe care-l înregistrau, încât dorea să-mi cumpere automobilul mai devreme. Era prieten cu principalul dealer de Viper din lume şi încheiase cu el un

târg.

Un proprietar de cazinou din Las Vegas se găsea în divorţ şi avea nevoie rapidă de lichidităţi. El deţinea un Viper cu toate accesoriile speciale, dar şi cu alte modificări de caroserie efectuate de compania care proiectase prototipul Viper pentru Dodge. Era unicul Viper de felul acela din lume.

Se ridica însă o problemă…

Avea culoarea neagră şi de aceea preşedintele voia să ştie dacă doream această maşină unicat sau una roşie. M-am trezit într-un conflict de dorinţe şi am cerut timp să mă pot hotărî.

Am plecat să mă plimb cu bicicleta pe Ocean Drive. Cam la jumătatea promenadei, în faţa unui restaurant erau parcate două automobile Viper. Unul roşu, unul negru. Coincidenţă, nu-i aşa?

Am coborât de pe bicicletă şi le-am dat ocol. Le-am privit şi le-am studiat din toate unghiurile, apoi am decis că trebuia să am unul negru.

De atunci am avut patru Viper, iar cel negru continuă să fie favoritul meu. Privind retrospectiv sunt convins că motivul pentru care am căpătat un automobil negru este faptul că am pus fotografia unui Viper negru pe Avizierul Visului.

Într-o perioadă de numai doi ani am avut tot ce a existat pe Avizierul Visului meu. De aceea mă străduiesc din răsputeri să vă conving să vă creaţi şi voi unul. Plasaţi apoi Avizierul într-un loc unde să nu fie zărit de alte persoane (astfel ca indivizii negativişti să-l ridiculizeze),

dar unde-l puteţi vedea zilnic. Ca şi în cazul multor alte obiecte, simpla trecere pe lângă el şi observarea periferică au efect asupra voastră.

Vederea zilnică a imaginilor vi le programează realmente în subconştient. În interiorul vostru se creează astfel dorinţa de a întreprinde paşii necesari care vă aduc visele mai aproape de realitate.

Vedeţi-vă prosperitatea mai întâi în minte şi după aceea materializaţi-o pe plan fizic!

Afirmaţii de prosperitate pentru materializarea imaginării:

Văd bogăţia generozităţii lui Dumnezeu şi o atrag acum spre mine.

Îmi văd binele şi apoi îmi materializez binele.

Aşa cum îmi imaginez în minte, aşa stabilesc pe acest pământ.

Aşa cum visez, aşa voi dobândi.

Capitolul *5*
Legea creativităţii

Omul poate materializa prosperitatea din eteruri, prin puterea ideilor, viziunii şi imaginaţiei.

Reverendul Charles Fillmore a afirmat despre Creatorul nostru că ne-a asigurat substanţă pentru toate nevoile şi că ea este baza Universului. Această substanţă se găseşte în eterurile ce ne înconjoară. Mai important încă, ea răspunde faţă de mintea omului şi este modelată de gândurile noastre.

Nu există niciun loc de pe Pământ unde să nu. existe Dumnezeu şi de aceea abundenţa există peste tot pe Pământ. Substanţa nu vine „din cer”. Nu trebuie s-o căutaţi, s-o „găsiţi” şi nu trebuie să „puneţi mâna” pe şi mai multă. Ea se află integral aici, aşteptându-vă s-o chemaţi.

Nu veţi avea niciodată o idee pe care să n-o puteţi întrupa… altfel Universul ar fi slab în punctul său esenţial. Când transformaţi această substanţă în prosperitate terestră, aceasta nu se datorează faptului că Dumnezeu v-a auzit ruga şi v-a îndeplinit-o. Credinţa voastră este cheia spre împărăţia puterii din interiorul vostru, care transcende limitările omeneşti.

Cum transformăm însă această substanţă din eteruri în prosperitatea noastră? Prin intermediul ideilor.

Totul îşi are originea în minte. Ideile sunt centrul conştiinţei. Mintea infinită este un depozit de idei despre resursele omului. Sănătatea, relaţiile, inteligenţa şi

finanţele vă sunt determinate de ideile spre care vă îndreptaţi atenţia. Ceea ce deveniţi este rezultatul eforturilor pe care le cheltuiţi pentru a acumula aceste idei.

Dumnezeu sau Universul nu vă tăinuieşte bunurile. Puterea de a vă materializa prosperitatea sălăşluieşte în interiorul vostru. Nu priviţi în exterior pentru sursa satisfacerii nevoilor voastre. Ea provine de la o putere mai mare decât voi, însă puterea aceea v-a asigurat toate mijloacele de care aveţi nevoie, chiar înăuntrul vostru. Sunteţi co-creatorii propriei voastre prosperităţi.

Când am scris clauza Viper în contractul meu de consultanţă, a fost o idee pentru materializarea binelui meu. Chiar acum am în alt contract o clauză pentru un Ferrari. Unica limită în privinţa a ceea ce puteţi materializa o reprezintă ideile cu care veniţi. Totul depinde de felul în care gândiţi.

Îmi amintesc că predam un curs despre prosperitate, când cineva a ridicat braţul, dorind să ştie cum ar fi putut materializa mai mulţi bani în viaţa lui. Jay era infirmier-şef într-un spital bugetar, ajunsese deja în vârful scării sale salariale şi leafa nu-i mai putea creşte. Din câte îşi dădea el seama, nu avea cum să câştige mai mulţi bani.

M-am gândit la asta două secunde, apoi l-am întrebat: „Ce te opreşte să-ţi deschizi o agenţie pentru îngrijirea ambulatorie a bolnavilor? De fapt, ce părere ai să deschizi cea mai exclusivistă agenţie din oraş? Una pentru bolnavii foarte bogaţi care doresc cea mai bună îngrijire personală pe care o pot obţine”.

El nu se gândise niciodată la aşa ceva. Deoarece era prins în mrejele lipsei de gândire, zărea numai talerul cu bani al slujbei sale, iar adevărata bogăţie se găsea realmente la numai o idee depărtare de el. Dacă trebuie să învăţaţi un singur lucru despre prosperitate, atunci acesta este: când aveţi o viziune puternică pentru ceva, puteţi supune Universul voinţei voastre.

În albumul meu audio intitulat „Prosperity”, mă refer la această lege ca fiind Legea Creativităţii. Aceasta deoarece se referă la creativitatea de a achita facturi, de a materializa bogăţie şi de a crea rezultate dorite. Uneori este vorba pur şi simplu despre schimbarea felului în care vă gândiţi la ceva.

Acum vreo zece ani, afacerea mea şchiopăta rău. În fiecare săptămână, Sherry îmi intra în birou cu un dosar extensibil ticsit cu note de plată. Aşa că, fireşte, pe el scria „NOTE DE PLATĂ”.

După mai multe săptămâni, am avut în cele din urmă o revelaţie. Fiecare „notă de plată” era de fapt o factură pentru o binecuvântare pe care o primisem deja. De exemplu, atunci când primiţi o notă de plată de la compania de termoficare, este pentru că vă asigură căldură iarna; similar, de la compania de electricitate este pentru că vă asigură lumină cu ajutorul căreia să vă desfăşuraţi activitatea.

Am aruncat dosarul acela şi am cumpărat altul pe care am scris „Binecuvântări”. După aceea am început să scriem câte o afirmaţie pe plicul fiecărei note de plată care ne sosea prin poştă. (Prima dintre ele este reprodusă la

sfârşitul acestui capitol.) S-a schimbat întreaga energie a procesului.

Noi intrasem într-o mentalitate de tip „asediu”. În fiecare zi când sosea corespondenţa, o detestam şi începusem să-i vedem pe creditori ca fiindu-ne inamici. Acum însă am răsturnat situaţia şi am înţeles că de fapt creditorii noştri erau partenerii noştri. Am stat de vorbă cu toţi, am pus la punct planuri de achitare, ei au lucrat alături de noi şi în câteva luni am fost la zi cu plăţile pentru toţi.

Există multe moduri creative în care să abordaţi o asemenea situaţie. Puteţi adresa o scrisoare lui Dumnezeu sau Universului. La sfârşitul fiecărei zile, întocmiţi un bilet de mulţumire, exprimându-vă recunoştinţa pentru că v-aţi apropiat mai mult de visele voastre.

Să presupunem că aveţi probleme cu altă persoană – poate că vă găsiţi în proces cu ea sau pur şi simplu vă găsiţi în altă situaţie nearmonioasă. Încercaţi să redactaţi o scrisoare pentru îngerul păzitor al respectivei persoane! Nu vă referiţi însă la dificultăţile voastre. Scrieţi despre toţi cei implicaţi şi exprimaţi-vă dorinţa pentru armonie şi rezultate perfecte pentru ei.

Recunoaşteţi – credeţi că fiecare om are un înger păzitor şi că îngerii aceia vă citesc scrisoarea?

Probabil că nu. Dar ştiţi ceva? Eu am făcut-o şi am obţinut rezultate uimitoare. Noi ştim următoarele…

În esenţă, toate lucrurile şi fiinţele de pe Pământ sunt vibraţii de energie. Iar în esenţa esenţei, toate sunt vibraţii sonore. Înţelepţii vedici vorbesc despre întâlnirea dintre

gânduri ce se petrece în spaţiu. Campbell a scris despre subconştientul colectiv. Există vreun loc unde să se întâlnească gândurile şi afirmaţiile?

Nu am nici cea mai mică idee. Dar aşa cum v-am spus, am înregistrat rezultate uimitoare cu genul acesta de acţiune. Asemenea lucruri li se par prosteşti neiniţiaţilor, însă de fapt ele slujesc pentru a vă focaliza energia şi a vă programa mintea subconştientă. Încercaţi unele dintre aceste tehnici creative şi testaţi singuri rezultatele!

Dumnezeu nu este materie, ci Universul din jurul nostru. Universul este substanţă şi această substanţă vă este disponibilă permanent. După ce deveniţi conştienţi de asta – şi ştiţi că aţi fost înzestraţi cu mintea pentru a o atrage –, materializarea prosperităţii este destul de simplă.

Afirmaţii pentru a invoca puterea creativităţii:

Mulţumesc pentru plata ta imediată şi completă.

Eşti imediat şi complet plătit prin calea bogată a substanţei Divine.

Văd situaţia noastră rezolvată pentru binele mai mare al tuturor celor implicaţi.

Apelez la ordinea Divină pentru a materializa mijloacele pentru prosperitatea mea imediată.

Capitolul 6
Legea dăruirii şi primirii

Nu puteţi întrece dărnicia Universului.

Întrucât nu fusesem „programat” în copilărie, mi-a fost foarte greu să învăţ această lecţie. Petrecusem atât de mulţi ani ca victimă, încât îmi era greu să cred că dacă voi dărui ceva, voi primi mai mult îndărăt. Dar exact despre asta este vorba în legea de faţă.

Aşa cum puteţi vedea, cele mai multe dintre aceste şapte legi sunt corelate, iar prezenta lege se ridică deasupra tuturor, ca o „lege a legilor”, fiindcă este principiul fundamental de operare a Universului.

În prosperitate totul se poate exprima ca o ecuaţie de tip „valoare contra valoare”. Minunat este însă faptul că ceea ce dăruiţi vi se întoarce cel puţin înzecit. Nu puteţi păcăli niciodată această ecuaţie. Nu puteţi întrece dărnicia Universului. Cu cât dăruiţi mai mult, cu atât veţi primi mai mult. De zece ani am încercat să dăruiesc mai mult decât Dumnezeu şi n-am izbutit. În fiecare an dăruiesc mai mult şi în fiecare an sunt răsplătit mai mult decât în anul anterior.

Aţi auzit de asemenea această lege descrisă sub forma „culegi ceea ce semeni”. Atunci când vă primiţi binecuvântările, este important să le sărbătoriţi şi să le împărtăşiţi. Dacă sunteţi înzestrat cu un talent (indiferent dacă este vorba despre a cânta la pian, a preda ori a picta) şi nu-l practicaţi, atunci vă diminuaţi natura Divină.

Pentru a vă cinsti capacităţile înnăscute, trebuie să le

sărbătoriţi şi să le împărtăşiţi. Iar pe măsură ce o veţi face, veţi atrage şi mai multe binecuvântări în viaţa voastră.

Toate acţiunile adevărate sunt guvernate de această lege. Nimic nu se întâmplă „de la sine”. De fapt nu există noroc şi întâmplare. TOT ce se întâmplă este rezultatul unei cauze şi poate fi explicat prin legile cauzei şi efectului.

Noi punem afirmaţia aceasta sub semnul îndoielii când nu cunoaştem o cauză, dar ea există întotdeauna. Ceea ce cunoaştem ca „miracole” sunt lucruri controlate de cauze pe care încă nu le înţelegem.

Toate circumstanţele ce există în viaţa voastră în clipa de faţă sunt rezultatul unor cauze pe care le-aţi creat. De aceea, dacă doriţi să vă schimbaţi circumstanţele, schimbaţi ceea ce dăruiţi. Nu uitaţi că pentru fiecare zece procente de efort cheltuit, primiţi înapoi o sută de procente.

Reamintiţi-vă lecţiile noastre anterioare despre semănarea seminţelor. Legea aceasta este cea care determină rezultatele pe care le materializaţi prin modul în care procedaţi.

La fel cum puteţi atrage şi înmulţi binele, este posibil, din păcate, să se întâmple şi invers. Să presupunem că bârfiţi despre un coleg. Creaţi o datorie de karma negativă care trebuie plătită. Iar preţul este de asemenea de zece ori mai mare.

Asta se aplică ori de câte ori vă îmbogăţiţi pe seama altcuiva, indiferent dacă a fost fără intenţie. Să vă ofer o idee despre ce vreau să spun.

Emisiunea mea TV favorită fusese „Poliţiştii”. Apoi, dintr-un motiv pe care nu-l mai ţin minte, m-am îndepărtat de ea şi n-am mai vizionat-o câţiva ani. Pentru ca apoi, într-o seară, pe când mă aflam în camera de hotel înaintea unui seminar, să deschid televizorul şi să trec de pe un canal pe altul căutând un meci de baseball. Procedând aşa, am dat întâmplător peste „Poliţiştii” şi mi-am spus: „Grozav, n-am mai văzut emisiunea asta de mul; timp. Îmi place foarte mult”.

M-am uitat însă doar cinci minute, după care a trebuit să schimb canalul. Poliţiştii fuseseră chemaţi pentru un caz de violenţă familială. Ajungând la destinaţie, găsiseră o narcomană beată, care fusese bătută de prietenul ori de soţul ei. Când poliţiştii au plecat să-l caute, femeia şi-a schimbat declaraţia şi a început să-l apere. (Aşa se întâmplă de multe ori cu victimele agresiunilor.) Privind toate astea, am simţit cum pur şi simplu mă furnica pielea.

Mi-am dat seama că emisiunea nu era decât o pătrundere morbidă şi indiscretă în tragediile unor oameni foarte nefericiţi. Tot atunci am înţeles de ce mă îndepărtasem de ea. Pe măsură ce mi s-a dezvoltat conştiinţa prosperităţii, emisiunile pe care le urmăream, cărţile pe care le citeam şi filmele pe care le vizionam s-au schimbat. În mod intuitiv mă îndepărtasem de „Poliţiştii” şi de alte emisiuni similare.

Aceasta este realmente o problemă pentru voi, în prezent.

Posturile TV au înţeles că programele de tip „reality show” sunt ieftin de produs şi că ignoranţii vor face orice

ca să ajungă să fie văzuţi la televizor. Desigur, mai există şi talk-show-urile ieftine, care sunt la fel de dezgustătoare. Ele exploatează ignoranţa celor care apar în ele, pentru a vă amuza. Este pur şi simplu o altă formă de bârfă şi dacă veţi opta să urmăriţi asemenea tipuri de emisiuni vă veţi diminua prosperitatea.

Oferiţi numai lucruri bune şi veţi primi numai lucruri bune. Aşa funcţionează legea aceasta, permanent, fără excepţii. Nu este minunată?

Oferirea de afirmaţii:

Trimit mai departe această bogăţie, ştiind că-l va binecuvânta atât pe cel care dăruieşte, cât şi pe cel care primeşte.

Iubire divină, prin intermediul meu, binecuvântează şi înmulţeşte tot ce sunt, tot ce am, tot ce dăruiesc şi tot ce primesc.

Îi cinstesc pe toţi cei cu care vin azi în contact şi văd Divinitatea în toţi.

Ştiu că Universul este bun şi trimit mai departe propriul meu bine, pentru a fi multiplicat.

Capitolul 7
Legea zeciuielii

Universul îşi va căpăta întotdeauna zeciuiala.

Închipuiţi-vă că v-aş face următoarea ofertă: voi cere băncii American Express să emită un al doilea card de acces la contul meu, care să poarte numele vostru. Puteţi

utiliza acest card oriunde este acceptat şi puteţi cumpăra orice vă place. Nu există nicio limită în privinţa plafonului de cheltuieli.

Dacă doriţi să vă cumpăraţi o întreagă garderobă nouă, o puteţi face. Dacă optaţi pentru două automobile Ferrari şi un Bentley, perfect! Puteţi chiar să vă cumpăraţi o casă nouă, dacă găsiţi un vânzător care să accepte carduri de credit. Pe scurt, puteţi cumpăra absolut orice v-aţi dori!

Există însă o condiţie.

Când soseşte factura lunară, va trebui să plătiţi zece la sută din ea. Aşadar cumpăraţi orice doriţi, dar va trebui să plătiţi câte zece cenţi pentru fiecare dolar. Este sau nu o afacere excelentă?

Nu aţi profita de o asemenea oportunitate?

Însă aveţi deja o astfel de oportunitate. Ea se numeşte cardul „Univers Express”.

Zeciuiala sau dijma este o lege spirituală ce datează de mii de ani. Este vorba pur şi simplu despre a restitui sursei voastre de întreţinere spirituală – de obicei biserica, templul, moscheea sau sinagoga. Desetina este totuna cu zeciuiala sau dijma şi reprezintă a zecea parte; în cazul acesta îi restituiţi zece procente lui Dumnezeu.

Acţiunea este cu totul diferită de însămânţarea aleatorie a seminţelor şi de banii pe care-i donaţi în scopuri caritabile. Principiul dinapoia ei este că restituiţi sursei de la care vă primiţi susţinerea spirituală. Este de asemenea una dintre legile pe care majoritatea oamenilor par să aibă dificultăţi în a o accepta.

Gândiţi-vă la ea altfel. În loc să consideraţi că-i daţi lui Dumnezeu zece la sută din ceea ce vă aparţine, întrebaţi-vă dacă nu cumva Dumnezeu vă dă vouă 90% din ceea ce îi aparţine Lui?

Se pune desigur întrebarea: „Este 10% din suma netă sau din cea brută?”

Despre cea brută, da – cea dinaintea impozitării.

Bineînţeles că eu nu am oferit niciodată zeciuiala în primii 30 de ani ai vieţii mele. Gândiţi-vă câţi bani am economisit!

Am glumit. Am câştigat 11.000 de dolari/an, 15.000, 20.000… în prezent, zeciuiala mea este mai mare decât sumele respective! (Şi desigur îmi plătisem oricum zeciuiala, atât doar că o făcusem involuntar – la magazinul de piese auto, la spital şi la atelierul de reparaţii.)

Sunt primul care să recunoască faptul că plătirea zeciuielii înseamnă un „salt” de credinţă. Să vă ofer o idee despre felul în care am ajuns la el.

Afacerea mea fusese blocată de autorităţile fiscale, pentru neplata impozitelor. În felul acesta am rămas cu o datorie de 55.000 de dolari, fără slujbă, fără maşină şi fără cont în bancă. Mai multe săptămâni împrumutasem bani de la prieteni pentru a putea supravieţui, dar sursele respective începuseră să sece.

Cumpăram macaroane şi brânză la patru cutii pentru un dolar şi câteva săptămâni n-am mâncat nimic altceva. Ajunsesem la ultimii 20 de dolari, când cineva mi-a recomandat să cumpăr cartea scrisă de Ponder pe care am amintit-o mai devreme. Costa mi se pare 12 dolari, astfel

că, dacă o cumpăram, rămâneam cu numai 8 dolari, în felul acesta trebuia să decid dacă să cumpăr 80 de cutii de macaroane cu care să mai trăiesc 23 de zile, ori să cumpăr cartea şi să mai pot mânca doar 8 zile.

Am hotărât că dacă tot urma să mor de foame, ar fi fost mai bine să fie cât mai repede. De aceea am mizat pe cumpărarea cărţii.

În carte, autoarea spunea că dacă doream să materializez prosperitatea în viaţă trebuia să plătesc zeciuiala. Eram atât de disperat s-o cred, încât am făcut-o. Din ultimii mei opt dolari, am pus un dolar în tava de la biserică. (Şi am privit cu jale cum se îndepărtează prin naos!)

În ziua următoare am primit un cec de 75 de dolari de la compania de electricitate. În scrisoarea care îl însoţea eram anunţat că deoarece fusesem un client atât de bun, care plătea facturile mereu la timp, compania nu mai avea nevoie de o garanţie din partea mea.

Era de-a dreptul neaşteptat, fiindcă fusesem probabil unul dintre clienţii lor cei mai rău platnici! întârziam lunar cu achitarea facturii şi de trei ori îmi fusese chiar tăiat curentul electric pentru neplată.

Eram (şi sunt) convins că am căpătat rambursarea aceea, doar pentru că plătisem zeciuiala la biserică în ziua de duminică. Dacă veţi analiza la rece situaţia, veţi constata că dacă primisem cecul luni, asta însemna că fusese expediat în vinerea anterioară, cu două zile înainte ca eu să fi dăruit dolarul acela în biserică. Aveţi perfectă dreptate!

Atunci cum să explic? *Nu pot*.

Tot ce ştiu este că m-am temut să nu plătesc zeciuiala după venirea cecului acela şi de aceea m-am conformat. Iar un bărbat care-mi datora de doi ani 200 de dolari şi dispăruse… a reapărut şi mi-a achitat datoria. Am plătit zeciuiala şi pe suma aceea.

Iar de atunci am dat câte zece la sută din fiecare dolar pe care l-am câştigat vreodată. Şi în fiecare an câştig mai mult decât în anul precedent. Numai că acum n-o mai fac din teamă. Ofer zeciuiala fericit, iubitor şi recunoscător.

Nu puteţi şti niciodată felul în care vi se va întoarce zeciuiala. Banii sunt un mod destul de uzual, dar ea vă poate sosi şi sub forma împăcării cu cineva de care v-aţi înstrăinat, ca un cadou, o relaţie nouă, o însănătoşire sau o promovare. Există multe forme sub care binele vă poate reveni.

Vă mai spun ceva în care cred. Universul îşi va obţine întotdeauna zeciuiala. O puteţi plăti voluntar sau cu forţa, dar veţi plăti de fiecare dată.

În toţi anii în care n-am oferit niciodată zeciuiala, maşina mi s-a stricat în mod regulat, am pierdut cecuri şi am avut de plătit facturi medicale şi tot felul de alte lucruri care mi-au menţinut starea de falit.

Nu uitaţi că prosperitatea înseamnă circulaţie. Trebuie să vă menţineţi substanţa în circulaţie, altfel va deveni stagnantă. Când plătiţi zeciuiala ca urmare a propriei voastre opţiuni, invocaţi multe dintre celelalte legi, printre care legea dăruirii şi primirii, creând valuri de dăruire şi abundenţă care în cele din urmă se vor întoarce

la voi.

Afirmaţii pentru zeciuială:

Iubire Divină, prin intermediul meu, binecuvântează şi înmulţeşte tot ce sunt, tot ce am, tot ce dăruiesc şi tot ce primesc.

Mulţumesc pentru binele care a venit şi care continuă să vină spre mine.

Sărbătoresc sursa abundenţei mele şi mulţumesc pentru permanenta ei materializare.

Mulţumescu-ţi Ţie, Dumnezeule!

Capitolul 8
Legea iertării

Dacă nu puteţi ierta, nu puteţi accepta abundenţa.

M-am deşteptat în salonul de spital, cu medicul lângă patul meu. Mi-a spus că se chinuiseră destul să-mi găsească glonţul din corp, dar că izbutiseră să-l extragă. După aceea a amintit pe un ton nepăsător că dacă tot mă operaseră, îmi scoseseră şi apendicele.

„Poftim?! De ce aţi făcut-o?” am întrebat. „Rana de glonţ era în partea opusă”.

„Este procedura standard”, mi-a răspuns. „De câte ori operăm, extragem şi apendicele ca măsură de precauţie. În felul acesta nu veţi avea probleme mai târziu. Oricum nu aveţi nevoie de el”.

Nu puteam să-mi cred urechilor. Realmente nu puteam crede că cineva putea fi atât de arogant şi obraznic, încât să creadă că ştie mai bine ca Dumnezeu de care organe aveam nevoie în corp şi să-mi scoată ceva din trup, fără măcar să-mi ceară permisiunea.

Am părăsit spitalul după câteva zile, plin de resentimente. Pentru a înrăutăţi şi mai mult lucrurile, chirurgia nu lucrase chiar foarte bine. Cusăturile s-au desfăcut şi într-o zi mi-am văzut cămaşa plină de sânge. Asta a necesitat altă vizită la spital.

La o săptămână după aceea, locul operaţiei s-a infectat, ceea ce a însemnat iar o vizită la spital. Iar durerea era insuportabilă. Indiferent dacă stăteam întins, aşezat sau în picioare, nu puteam găsi o poziţie care să-mi

uşureze agonia.

Odată cu trecerea lunilor, nu părea defel că m-aş înzdrăveni, ci dimpotrivă. De patru-cinci ori pe noapte, mă trezeam scăldat în sudori reci. Nu aveam deloc energie şi corpul meu părea că se luptă permanent cu altă infecţie.

Nici nu mai ţin minte de câte ori am mers la medic şi am făcut toate analizele imaginabile. Zadarnic! Doctorul era la fel de neputincios în privinţa cauzei problemelor mele, aşa că a început să mă trimită la specialişti.

Ne-am gândit că poate în călătoriile mele contractasem vreo maladie tropicală, aşa că am mers la un specialist în boli infecţioase. N-am avut noroc. Am încercat la un otorinolaringolog. Nimic. Alţi specialişti, şi tot degeaba.

La un moment dat am avut o intuiţie. „Domnule doctor”, am spus, „vă rog să-mi faceţi o radiografie, deoarece cred că chirurgii au lăsat glonţul în mine. Simt ca şi cum corpul meu ar încerca să elimine o substanţă străină”.

„N-are rost să-ţi iroseşti banii”, a sosit replica. „Or fi nebuni cei din spitalul Jackson, dar nici chiar aşa”.

În cele din urmă m-am dus la un gastroenterolog, care a dorit să-mi facă o investigare completă a traiectului gastrointestinal superior şi inferior. Pe când mă pregătea, asistenta mi-a observat cicatricea şi m-a întrebat cum mă alesesem cu ea. I-am spus despre intervenţia chirurgicală pentru rana de glonţ, iar ea şi-a continuat analizele.

După douăzeci de minute, s-a întors, ţinându-mi în mână radiografia. „Văd că au lăsat glonţul în

dumneavoastră”, a menţionat cu un aer nepăsător. „Să fie din cauză că-i localizat în apropierea şirei spinării?”

Închipuiţi-vă şocul şi furia mea. Fusesem bolnav luni la rând. Nu aveam asigurare medicală şi-mi cheltuisem toţi banii pe medici, analize şi specialişti. Nici nu mai ţineam minte de când nu mai dormisem ca lumea. Şi când îmi aminteam că chirurgul afirmase că-mi extrăsese glonţul! Cum putuse să mă mintă în halul acela?

Eram foarte derutat şi nu ştiam cui să mă adresez. O mulţime de avocaţi de malpraxis se oferiseră să mă reprezinte. Părea floare la ureche ca să obţină o împăcare în afara tribunalului în schimbul unui milion de dolari.

Toate acestea se întâmplau însă după ce descoperisem cartea „Legile dinamice ale prosperităţii”. De aceea, aşa cum făceam de câte ori aveam nevoie de călăuzire, am închis pur şi simplu ochii. Am deschis cartea la întâmplare şi am pus degetul pe o pagină, ca să selectez un pasaj pe care să-l citesc.

Se referea la iertare.

Iar autoarea discuta într-adevăr situaţii de genul intentării unui proces. Am văzut cum milionul meu de dolari se ducea pe apa sâmbetei. Autoarea spunea că dacă te agăţai de resentimente sau răzbunare, nu poţi să fii deschis spre a-ţi primi toată cota de prosperitate.

Intuitiv, ştiam că avea dreptate. Am petrecut 30 de minute meditând asupra situaţiei. Mi-am dat seama că doctorii şi echipa medicală îmi scoseseră apendicele şi lăsaseră glonţul dintr-un motiv necunoscut. Tot ei însă îmi salvaseră viaţa.

Fusesem împuşcat în timpul unui jaf, fusesem dus la spital după ce pierdusem mult sânge, pulsul îmi scăzuse şi inima aproape că-şi oprise bătăile. Dacă nu s-ar fi intervenit, aş fi murit. Am înţeles că făcuseră tot ce putuseră mai bine, cu ce avuseseră la îndemână şi cu cunoştinţele pe care le deţineau.

Am scris de 13 ori o afirmaţie de iertare şi am pus-o în Biblia mea, ca să mă rog. Am îndepărtat resentimentul şi i-am privit pe doctori şi pe cei din echipa medicală prin lumina lui Dumnezeu. Atunci s-a petrecut ceva uimitor.

În noaptea aceea m-am odihnit pe deplin, fără să mă trezesc, pentru prima dată de când ţineam minte. În scurt timp am fost programat pentru altă operaţie ca să-mi fie extras glonţul, dar sănătatea a început să mi se îmbunătăţească spectaculos din ziua în care am iertat.

Legea aceasta este strâns legată de legea vidului. Dacă ţineţi de răzbunare, dragostea nu mai poate intra. Dacă vă agăţaţi de resentimente, vă agăţaţi de rolul de victimă. Iar dacă vă agăţaţi de rolul de victimă, în mintea voastră nu mai există spaţiu pentru a fi învingător.

Trebuie să îndepărtaţi sentimentele negative, deoarece ele vă rod la interior şi vă opresc din a vă primi binele. Vreau să vă pun o întrebare.

Pe cine credeţi că le vine oamenilor cel mai greu să ierte?

Dacă aţi răspuns „pe ei înşişi”, atunci aţi răspuns la fel ca peste 99% dintre participanţii la seminarele mele. Şi aveţi dreptate.

Nu ştiu motivul pentru care atât de mulţi oameni au

probleme în a se ierta pe ei înşişi, dar aceasta este situaţia. Şi eu am păţit la fel.

Am ajuns însă la înţelegerea că indiferent cât de rău m-aş fi crezut, aveam un Creator care mă iertase deja. Şi ştiam că trebuie să mă iert pe mine însumi şi să merg mai departe, fiindcă altfel aş fi continuat să materializez o viaţă de mizerii, limitări şi lipsuri.

Când cineva vine la mine şi prosperitatea lui pare blocată, aici privesc prima dată. După ce oamenii se iartă pe ei înşişi, prosperitatea li se deschide.

De aceea vă recomand trei paşi pe care să-i urmaţi fără întârziere:

1. Iertaţi mental pe toţi cei cu care nu sunteţi în armonie.

2. Cereţi iertare mental de la cei faţă de care aţi greşit în trecut, pe care i-aţi bârfit sau cu care sunteţi implicaţi în procese sau aveţi alte dezacorduri.

3. Dacă v-aţi autoacuzat de eşecuri sau greşeli… iertaţi-vă.

După ce sunt încheiaţi aceşti trei paşi, calea bogată a prosperităţii Divine vi se va deschide larg!

Afirmaţii pentru iertare:

Pentru alţii:

Iubirea iertătoare ne eliberează.

Iubirea divină produce armonie perfectă între noi.

Te zăresc cu ochii iubirii, îţi sărbătoresc prosperitatea şi-ţi cinstesc Divinitatea înnăscută.

Pentru sine:

Dumnezeu înseamnă numai bine şi-mi doreşte numai

binele.

Sunt iertat în mod necondiţionat de iubirea lui Dumnezeu şi totul este bine.

Conştiinţa mi s-a dezvoltat şi mă eliberez de vechea mea personalitate. Mă iert pe mine însumi şi înaintez pentru a-mi accepta abundenţa.

Capitolul 9
Ce îl veţi lăsa pe Dumnezeu să vă dăruiască?

„Sărăcia este un păcat”.

Cu decenii în urmă, Charles Fillmore a şocat comunitatea religioasă când a făcut declaraţia aceasta şi oamenii continuă să fie şocaţi când eu o repet în ziua de azi. Dacă însă traduceţi textul aramaic original al Bibliei, veţi afla că „păcat” înseamnă „a rata ţinta”. *Course in Miracles*[3] descrie păcatul ca fiind absenţa iubirii.

Eu sunt de acord cu ambele definiţii, deoarece cred că atunci când sunteţi săraci, rataţi ţinta şi respingeţi iubirea pe care Creatorul vostru o are pentru voi. Sărăcia nu are în ea nimic de natură spirituală. Sărăcia îi împinge pe oameni să mintă, să înşele, să fure şi chiar să ucidă.

Succesul şi prosperitatea sunt starea voastră naturală. Persoana care nu are succes este în dezacord cu Universul.

Căutarea prosperităţii este pentru voi un act de spiritualitate. Această dorinţă de prosperitate este

Dumnezeu care vă ciocăneşte la uşă şi vă invită să intraţi, fiindcă pentru *a primi* mai mult, trebuie *să deveniţi* mai mult. În această dorinţă pentru prosperitate, înaintaţi pe calea autoconştientizării spirituale.

N-a existat niciodată o dorinţă umană care să nu poată fi împlinită cumva de Providenţă. Dacă n-ar fi aşa, Universul s-ar sfărâma în punctul său esenţial. Dumnezeu

---

3 învăţătură spirituală scrisă de dr. psiholog Helen Shucman printr-un proces de autodictare, publicată în 1975. (n.trad.)

nu este o divinitate punitivă, care vă cere să vă prosternaţi şi să tremuraţi înaintea lui. (Indiferent ce ar spune unii predicatori.) în limba greacă, „Evanghelie” înseamnă „veşti bune” şi exact despre asta este vorba în cartea de faţă.

Vestea bună este că aveţi un Creator care doreşte să fiţi sănătoşi, fericiţi şi prosperi. El v-a binecuvântat cu tot ce vă trebuie pentru a materializa toate acestea pe plan fizic.

Nu puteţi fi „trataţi” pentru prosperitate. Trebuie să fiţi deschişi pentru a o primi.

Când privesc în biserica mea, în oraşul, ţara şi lumea mea, zăresc o mulţime de oameni ale căror vieţi sunt marcate de lipsuri şi limitări. Ştiu că unii dintre ei mă privesc cu gelozie şi se întreabă de ce am fost binecuvântat cu ceea ce ei nu au.

De ce stau însă lucrurile aşa? Să încercăm să analizăm situaţia.

Să fie din cauză că eu lucrez mai din greu?

Nici vorbă! Mecanicul meu, maseurul şi camerista mea lucrează mult mai din greu ca mine.

Să fie din cauză că eu am mai multă educaţie?

În privinţa asta mă îndoiesc foarte serios. Am urmat opt clase şi am fost exmatriculat din liceu. Cunosc destule persoane cu mai multe diplome de facultate, care sunt înnămolite în lipsuri şi limitări.

Să fie din cauză că eu sunt o persoană mai bună? Poate că Dumnezeu ţine mai mult la mine?

Voi ce credeţi? Credeţi cu adevărat că există un

Dumnezeu sau un Consiliu Jedi Universal pe undeva care declară „Oh, Randy este băiat bun, ia să-i dăm un Lamborghini! Mary n-a fost aşa bună, aşa c-o să-i dăm doar o Toyota. Lui Randy să-i dăm un surplus de energie, fiindcă azi are meci în semifinală. Iar celuilalt tip, lui Mike, ia să-i dăm o tumoare urâtă rău!”

Evident, ideea este absurdă. Noi ştim că Dumnezeu şi Universul sunt bune. Niciun om nu este ales în mod special şi toţi beneficiază de ocazia de a materializa prosperitatea. Iar în felul acesta ajungem la ultima posibilitate.

Să fie din cauză că eu am o natură mai spirituală?

Da! însă numai în sensul că primim abundenţă în mod proporţional cu felul în care înţelegem şi ne supunem legilor prosperităţii, legile fiinţei noastre.

Totul este posibil pentru voi, nu pentru că aţi spus o rugăciune şi pentru că Dumnezeu a răspuns favorabil la rugămintea voastră. Credinţa voastră în rezultatele prospere este însă cheia care descuie puterea de materializare în voi. Totul îşi are originea în minte.

Ideile sunt centre de conştiinţă. Sănătatea, fericirea, relaţiile, situaţia financiară şi inteligenţa vă vor fi, toate, determinate de gândurile ce precedă ideile ce iau naştere în minţile voastre.

Construiţi pe conştientizarea legilor spirituale şi extindeţi-vă credinţa în propriul vostru bine înnăscut şi în talentele cu care sunteţi binecuvântat. „Lucrurile” vor apărea. Şi încă din abundenţă. Trebuie să ştiţi însă că nu vor apărea pe seama cheltuielilor voastre, ci pe seama extinderii voastre. Credinţa personală în rezultatele

corecte este singura de care aveţi nevoie.

Despre credinţă, eu apreciez că este o putere supraumană pe care o deţinem – o putere mentală care deţine capacitatea de a modela substanţa. Temelia oricărei acţiuni este o idee. Credinţa face ca ideea să fie reală pentru voi şi pentru subconştientul vostru, ba chiar şi pentru alţii. Apoi, când alţii manifestă credinţă faţă de ceea ce produceţi, vindeţi sau creaţi, ei văd că merită susţinerea lor. *Aceasta creează puterea Minţii supreme şi vă extinde enorm puterea de prosperitate*.

Dumnezeu sau Universul nu vă satisfac cererile. Ei v-au asigurat deja prosperitatea. Nu există „miracole”, aşa cum le percep majoritatea oamenilor. Speranţa în miracole înseamnă să credeţi că puteţi beneficia de o coincidenţă capricioasă, imprevizibilă, din partea Universului, dar în loc de aşa ceva, *aşteptaţi-vă* ca Universul să vă ofere tot ce aveţi nevoie în mod firesc şi la momentul cuvenit, pe măsură ce veţi apela la forţa respectivă.

Prosperitatea nu vă este asociată economiei, slujbei, educaţiei, şefului sau trecutului personal. Ea există acum şi aici, pentru ca s-o materializaţi aşa cum optaţi. V-aţi născut pentru a fi bogat.

Toate lucrurile sunt posibile, deoarece aveţi credinţă în ele. Credinţa aceasta descătuşează forţele de prosperitate din minţile voastre, pentru a trăi conform legilor ce transcend limitările şi potenţialul uman. Întrebarea nu este cât vă va oferi Dumnezeu, ci adevărata întrebare este:

Ce îl veţi lăsa pe Dumnezeu să vă dăruiască?

RG

Despre Randy Gage

Vreme de peste 15 ani, Randy Gage i-a ajutat pe oameni să transforme credinţe autolimitative în salturi de autoîmplinire pentru a-şi atinge visele. Povestea lui Randy, care s-a ridicat din celula unei închisori, în adolescenţă, la statutul de multimilionar autorealizat a inspirat milioane de oameni din toată lumea.

Această călătorie fascinantă de triumf asupra fricii, îndoielii de sine şi dependenţelor de orice fel îl califică în mod unic ca expert indiscutabil în domeniul performanţelor de vârf şi al realizărilor umane extraordinare. Povestea lui şi felul în care o împărtăşeşte demonstrează puterea reală a minţii asupra circumstanţelor externe.

Randy Gage este un explorator al vremurilor moderne în domeniul dezvoltării minţii, a corpului şi a creşterii personale. El este autorul multor albume muzicale bestselleruri, printre care *Dynamic Development and Prosperity*, şi este director la www.BreakthroughU.com.

Oameni din toată lumea interacţionează şi primesc poveţe personale de la Randy prin intermediul programului său online de instruire de mare succes „BreakthroughU” („Progresul prin tine”) – în calitate de Decan la BreakthroughU.com, Randy oferă idei despre felul în care să vă depăşiţi temerile, îndoielile şi autosabotajul, pentru a atinge succesul şi nivelul cel mai ridicat de potenţial uman.

În colecţia TEZAUR ORIENTAL:

Feng Shui de Raymond Lo

Există trei ramuri ale divinaţiei chinezeşti care se disting ca fiind sistemele cele mai utile şi mai bine structurate pentru dezvăluirea viitorului. *Feng-shui* studiază influenţa ambientului asupra sorţii omului şi ne ajută din plin să folosim legile naturii pentru a exploata potenţialităţile destinului nostru şi pentru a evita sau minimiza ghinioanele. Cei patru stâlpi ai destinului reprezintă un cod folosit în China străveche pentru a dezvălui componentele cosmice ale fiecărei persoane. Oracolul *I Ching* este o artă prin care se caută răspunsuri ale divinităţii la anumite întrebări legate de viitor.

Feng Shui pentru succes în afaceri de T. Raphael Simons

Acest manual aduce occidentalilor informaţii anterior inaccesibile, care au circulat de multe secole în elita puterii din China. Oricine, de la directori executivi la secretare şi de la liber profesionişti la întreprinzători, poate folosi aceste tehnici simple pentru a ajunge şi a se menţine în linia întâi a domeniului său de activitate.

În învăţătura taoistă, feng shui şi astrologia sunt intim legate. Simons este primul autor de feng shui care oferă tabele cu datele naşterii, permiţându-ne să găsim îndrumări personalizate despre tactica în carieră şi aranjarea spaţiului din birouri, care ne sunt necesare pentru a avea succes.

Feng Shui pentru succes în dragoste de T. Raphael

Simons

T. Raphael Simons oferă metode sistematice şi precise, bazate pe secrete taoiste autentice, care vă permit să vă transformaţi locuinţa pentru a atrage, îmbunătăţi şi îmbogăţi relaţiile de dragoste. Folosind chestionare şi tabele personalizate, Simons vă arată cum să vă stabiliţi stilul relaţional personal, elementul relaţional şi domeniul de interes special, şi apoi cum puteţi utiliza aceste informaţii pentru a vă aranja locuinţa într-un mod eficient şi plin de înţeles personal.